

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2007. december 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2007. április 17. napján kihirdetett KB.II.4/2007/12. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben önálló büntetésként alkalmazott lefokozást **megrovásra enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. április 17. napján kelt KB.II.4/2007/12. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati tekintély megsértésének büntetében, ezért önálló büntetésként lefokozásra ítélte, továbbá kötelezte az eljárás során felmerült 16.430 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.72/2007. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését módosítással tartotta fenn és elsődlegesen védence felmentésére, míg másodsorban a kiszabott büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt. Kifejtette, hogy a tényállásban rögzített cselekményt nem lehet egységes cselekményként értékelni, hanem külön kell bontani arra a cselekményrészre, amikor a vádlott vitába bonyolódott szolgálati előjárójával, valamint arra, amikor a vádlott engedély nélkül elhagyta az eligazítás helyét. Kifejtette, hogy a vádlott első cselekménye a bűncselekményi szintet nem éri el, azt legfeljebb fegyelmi vétségként lehet értékelni. A második cselekménnyel kapcsolatban előadta, hogy azt helytelenül

értékelte az elsőfokú bíróság, amikor a rendelkezésére álló bizonyítékokból arra következtetett, hogy a vádlott a vita eredményeként előjárója tekintélyének megsértése érdekében hagyta el a helyiséget, mert ő csupán egészségügyi okból ment ki az irodából és ennek többek által hallhatóan hangot is adott. Előadta, hogy bűncselekmény megvalósulása esetén is eltúlzottnak tekinthető a vádlottal szemben a lefokozás katonai mellékbüntetés alkalmazása. Ugyanis időközben áthelyezésre került a vádlott és az új szolgálati helyén bebizonyította azt, hogy méltó a rendfokozat viselésére. Ennek alátámasztása érdekében csatolta a vádlott áthelyezéséről és elismeréséről szóló iratokat és egy szolgálati jellemzést. Összességében tehát indítványozta elsődlegesen védcének felmentését bűncselekmény hiányában, másodlagosan a kiszabott büntetés jelentős enyhítését, megrovás alkalmazását kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi indítványban foglaltakat tartotta fenn és indítványozta az első fokú ítélet helybenhagyását. A védői perbeszédben elhangzottakra reagálva előadta, hogy az a cselekmény, ami az eligazításon történt, egyetlen cselekménynek tekinthető, az nem bontható szét. Kifejtette továbbá, hogy a védőnek a felmentésre irányuló indítványa azért sem foghat helyt, mert a védő ténylegesen az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy szeretné a rendőri munkáját folytatni.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Az elsőfokú bíróság eljárása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott vallomásával szemben a sértett tanúvallomását fogadta el a tényállás alapjául, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú eljárásban kihallgatott tanúk többsége is a sértetti vallomást támasztották alá. A katonai tanács ítélete indokolásának 5-9. oldaláig értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat és az mindenben megfelelő, és logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti vallomást miért nem fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új

bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, bizonyítékra nem hivatkoztak, továbbá, hogy a katonai tanács ítélete mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az előzőekre figyelemmel a vádlottnak és a védőnek az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadó és ezen keresztül felmentése irányuló fellebbezésre eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság nem látott törvényi lehetőséget arra sem, hogy a vádlottnak a térben és időben, valamint a sértett személyét illetően nem elkülönülő cselekményét külön részecselekményekre bontva értékelje.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 356.§ (1) bekezdés a/ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetében állapította meg. A jogi minősítéssel kapcsolatos indokait az elsőfokú bíróság az ítélet 10. oldal 2. bekezdésében megfelelő részletességgel kifejtette, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság is egyetértett.

A védőnek az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezése alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban tévedett, amikor a vádlottal szemben önálló büntetésül lefokozás katonai mellékbüntetést szabott ki. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a közel egy évtizede rendőri szolgálatot teljesítő, kizárólag dicsérettel rendelkező, a minősítési lapja szerint kiemelkedő teljesítményt nyújtó vádlottal szemben indokolatlan a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés alkalmazása. A vádlott magatartásával a függelmi viszonyokat sértő katonai bűncselekményt valósított meg, a védő által becsatolt iratok alapján megállapítható, hogy a vádlott új szolgálati helyre történt vezénylését követően kapitányságvezetői elismerésben részesült, illetve pozitív parancsnoki jellemzést kapott. Tehát összességben megállapítható, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatta és a lefokozás katonai mellékbüntetést a Btk. 71.§ (1) és (2) bekezdésében írtak alapján megrovás intézkedésre enyhítette.

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2007. december 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2007. december 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő